

המור השביעי**בעיח הפליטים**

איש היה שתקן ונוץ.
 וירו גרמנים בו אש.
 וראשו דוה וגופו רצוף
 אף מקור דמעותיו יבש.
 איש היה בארץ עוז.
 איש יהודי בן שש.

ויגיע האיש אל גבול הנגרה
 וישיבוהו משם קבול.
 ויגיע האיש אל גבול בגרית
 ויכוהו שומרי הגבול.
 וידפק זה האיש על גבול ספרד.
 גם באלפים זחל וקפץ.
 וכלבים אחריו מקפצים במורד
 ולבבו בדם רוחץ.

רק סלעך מפרום שפניו חורים
 קם מעל וכו סלאי צהב
 ואומר: ילד קט מילדי העברים.
 עבדי הקטן איוב...

ויגיד האיש את גופו המט
 על אדמת ארופה דם.
 וארופה קרעה: את גופך הקט
 לא אשא עוד אפילו יוטו

ויקוף את ראשו הפליט וינחש
 ולבו העין רומס:
 — ואולי יבקשת אהרת יש
 כח אותי לשאתו

או הרעימו בקול ארבעה קונטיננטים
 ענקים הנושאים ארצות ים ומזרות.
 הנושאים קהל עמים, ממשלות, פרלמנטים
 ואמרו: מהו סחז מהו סחז?

זה קרוף בגורפי הקליטה הפבודים
 ובסבוח אספקה עדינות
 ועל פכה נקים עשרה נעדים
 קל ועד יבתין בזה עשר בתינות.
 בן יהי! ובקל מפתח יקדים
 מתעורבים בעסקי מדינות?

או את פיהו אטם הפליט הקטן
 כי גרא קובר... וינע
 כי מושיע לו אין, כי סביב אבדון.
 כי עורף העולם נעידה!